

si ne obete za svoj trud zagotoviti v poslanski zbornici večino državnim potrebam uspeha, da pa obstajajo ovire edino le v Vaši osebi in v Vašem razmerju napram neki politični stranki, ki državnih potreb ne odklanja marveč bi bila pripravljena podpirati drugo, isto splošno smer zasledujoče vlado.

V teh okolnostih vidite sami v svojem odstopu predpogoj zadovoljivo razjasnите parlamentarische situacije. Kakor mi je težko odreči se Vašemu nadaljnemu delovanju na mestu, ki ste ga opravljali pod najtežjimi razmerami v mojo najpopulnejšo zadovoljnost, se vendar ne morem odtegniti Vašim patriotičnim pomislikom.

V namenu, da se vzdrži Vaša smer in zaupno razmerje napram onim strankam, ki so voljne se zastaviti za potrebe države s sodelovanjem ljudskega zastopstva, sem sklenil, da sprejemem v milosti demisijo celega kabineta in mu naročam, da vodi dalje posle, dokler se ne ustanovi nova vlada.

Eckartsau, 22. julija 1918.

Seidler m. p.

Karl m. p.

* * *

V zadnjem odstavku lastnoročnega pisma naglaša naš presvitli cesar, da ostane stari kurz v nadalje. To je tudi prav, kajti vlada mora se le na stranke naslanjati, ki ne zapustijo vlade in ji ne odklanjajo sredstev, kakor to dela jugoslovanska in češka struja. Na take elemente, ki jih smemo imenujemo državi sovražne, se vendar ne more ozirati. Močna roka in hudi bič nam manjka za take „poslance in zastopnike“ ljudstva.

Nov mož, baron dr. Hussarek.

Kot naslednika viteza Seidler imenuje se barona dr. Maks Hussarek. Poverjena mu je baje sestava uradniškega kabinet. V jeseni naj se se le napravi poskus, dati ministerstvu nekaj parlamentaričnih članov, ki bi spadali nemški in poljski struji.

Hussarek imel je že konference z voditelji strank. Stališče posameznih strank napram programu Hussareka še ni jasno. — Hussarek je bivši naučni minister.

Razprava o ministerski obtožbi

se je v zbornici sklenila. Predlog češkega poslanca Stransky-ja bil je v posamezni glasovanju ovržen z 215 proti 162 glasovi. — Nadalje razpravljal se je zakon o priznaju draginjskih doklad učiteljem in v nejavni seji o vojaških dogodkih.

Jugoslovanski koncert ali politično-izzivajoči shod.

Iz Slovenske Bistrike se nam poroča: V nedeljo dne 21. julija vršil se je v „Narodnem Domu“ koncert, proti kateremu tukaj ne bi nastopali, če bi ne bil nosil znaka z golj nacionalne izzivajoče prireditve, katera se je manifestirala v velikej jugoslovanski agitaciji duhovniških hujškačev. Ni bilo torej čuda, da je z vsakim vlakom došlo na stotine in stotine razgračačev iz Maribora, Celja in Ptuja. Vsi so nosili trakove slovenske trobojnike, s katerimi so nas izzivali, če da nimamo tukaj nič več za iskatki, ter da je to njihova zemlja.

Priredili so tudi takozvani maškeradni pohod s slovenskimi znaki po mestu. Ker pa je po naključju deževalo, zagrnilo so se celo z zastavami slovenskih barv, iz golj vzroka, da bi nas izsilili do spopada. Mi smo se pa zadržali polnoma mirni in nismo dali nobenega poveda do izgredov. Ostali smo hladnokrvni in jih nismo nadlegovali, čeravno so nosili gospodje „Jugoslovani“ revolverje z namenom, da jih pri priliki zamorejo rabiti. Ali zmotili so se. Dokazali smo zopet višjo omiko in kulturno prednost. Nam pra-

vim Avstrijem se prireditve prepove, v katerih bi razpravljali o vojnem posojilu ali o poglobljenju zvezze Avstrije z Nemčijo. Jugoslovani pa smejo v obče prirejati svoje protiavstrijske v antidinastične shode demonstracije v obliki zabavnih prireditiv... Ali so morda že vstvarili v Avstriji za Jugoslovane

ter našemljene pope druge postave? Avstrijski državi je sicer že vse pripisovati. Prišli smo že tako daleč, da se pusti država od vsakega veleizdajalskega garjevega psa apljuvati, na kar ga pa še za plačilo pošteno dekorira...

O nasiljenosti napram jugoslovenskim listom

jadikuje hripara tetka, mariborska „Straža.“ Milo javlja, da je spet policija en jugoslovenski list „Jugoslovan“ ustavila. Da, da, časi obcene veleizdaje so minuli! „Domovina“, „Slovenski Gospodar“, „Jugoslovan“, kaj le venec čednih veleizdajalskih lističev dosegla je že usoda in drugi pridejo še na vrsto. Pristem nič ne pomaga „jamranje“, da je le „Štajerc“ na fronto dovoljen, spkorite se in vse bo spet dobro! Da bi še se veleizdajalstvo od vladnih krogov in oblastij podpiralo, kaj tacega zamorejo si sedaj ob pasjih dnevih le še misliti Jugoslovani.

Kako so nastale češko-slovaške brigade?

„Reichspost“ prinaša sledeče poročilo grofice Nore Kinsky, ki je po naročilu „Rdečega križa“ delovala 2 leti v Rusiji:

„Le malo jih je prostovoljno pristopilo, večina jih je prisilila lakota. Čehi, Slovaki, „Jugoslovani“, Italijani iz južne Tirolske. Rumuni in Siebenbürgerci so bili internirani v vjetniških taboriščih pri Kijewu. Kmalu pa so jih odopravili v gozdove in silili: „Ali pristopiš k brigadi, dobih plačo in hrano kakor ruski vojak, ali pa umreš la-kote!“ Agitirali so posebno Čehi, ki so bili že nekaj let naseljeni v Rusiji. Malo jih je pristopilo; ko pa se je čez nekaj dni oglasil glad, so omagali in podlegli. Koliko od tisoč pa jih je vzdržalo. Nekateri so ostali stanovitni, toda ti so bili pravi mučeniki; mučili so jih Rusi in rojaki, lastniki tovaristišči, ki so prestopili. Nikdo ni v Rusiji toliko trpel, kakor vojaki slovenske narodnosti. Zato so se v svojih domovnicah rajši zapisali za Nemce. Nadalje zatrjuje grofica, da so češki vojaki v Rusiji bili dobrodošli, medtem ko so morali trpeti drugi muke in lakote.

Da se je pa Čehom, ki so cesarju in državi zvesti ostali ravno tako hudo godilo, se potruje od mnogih drugih strani. Tako se je godilo v Rusiji tudi cesarju zvestim Slovencem in Hrvatom.“

Kje pa sta „Slovenski Gospodar“ in „Straža“? Zakaj tudi vidva ne grajata teh podlilih in veleizdajalskih činov vajinih narodnjakov? Saj vendar „hlinita“ navidezno zvestobo do cesarja in države, in mečeta ubogemu in zapeljanemu ljudstvu pesek v oči. A v resnici pa stojita v službi veleizdalcev in delujeta neumorno na peklenškem načrtu razkosanja naše slavne Avstrije. Ali vedi, zapeljano ljudstvo, vojaška oblast je preposedala pošiljanje veleizdajalskega lista „Slovenskega Gospodarja“ na fronto...

Kako so trpeli cesarju in državi zvesti Slovenci in Hrvati v ruskem vjetništvu.

V hrvatski zbornici so razpravljali o zanimivem in nezaslišanem trpljenju onih cesarju zvestih Slovencev in Hrvatov, ki niso hoteli vstopiti v veleizdajalsko češko-slovaško brigado. V teh dejstvijih se odkriva čudno „bratstvo“ slovenskih narodov. Zgodovina bo pricala, da v času, ko so v zaledju gotovi podli časnikarski in farški jugoslovenski hujščki hoteli zapeljavati ljudstvo v načane sovražnega načrta, so naši ljudje v jugoški zvestobi in vztrajnosti trpeli za cesarja in ostali neomajno zvesti svoji prisegi. Jokajte nam pripovedujejo vojni vjetniki došli iz vjetništva, o neizmernih grozotah in mukah, ki so jih videli, kako so zločinski Srbi in drugi taistim, ki niso hoteli pristopiti k češko-slovaški veleizdajalski brigadi, iztaknili

oči, jih grozno mučili in pretepali ter končno v gnoju — zakopali. Na stotine in stotine cesarju zvestih vojnih vjetnikov je žalib utonilo v Črnem morju, kamor so jih pod izdajalcij pometali. Te uboge žrtve za avstrijsko misel — nam kljedojo v opomin: **vstrajati v zvesti obrambi naše krasne Avstrije**, ki edina zamore podati svojim narodom srečen dom in zaželeno prihodnost...

Bivši ruski car Nikolaj II. obsojen na smrt in ustreljen.

K.-B. Moskau, 20. julija. Bivšega cara so vsled ovsode uralskega sovjeta 16. julija v Jekaterinburgu ustrelili. „Bjed-neta“ poroča o usmrtnitvi v sledi obliki:

„Vsled volje revolucionarja ljudstva je krvavi car najsrečnejši v Jekaterinburgu preminul. Živio rdeče nasilstvo!“

Dekret izdan 19. julija razglaša, da je celo premoženje bivšega carja, kakor tudi bivših caric Aleksandre in Marije in vseh članov carske rodbine, last ruske republike. Konfiscirane so tudi vse vloge carske rodbine, vložene v ruskih in inozemskih bankah.

Tragičen je torej konec tega s krvjo omadeževanega bivšega carja neizmerne Rusije in sokrivca te neiznosne svetovne vojne, ki je prelomil besedo napram našemu zvestemu zavezniku nemškemu cesarju, kateri je hotel preprečiti to strašno gorje, češ, da ne bode mobilizirali, medtem ko je zahrbitno že izdal ukaz za splošno mobilizacijo. Vse na svetu se maščuje...

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Nevarno orožje. V Velikinedelji pri Ormoži sprli ste se dve ženski na polju. Maria Bratuša vrgla je v jezi srp proti nasprotnici, a zadela je neko begunko, ki je izkravavela, predno da je prišla zdravniška pomoč iz Ormoža.

Osleparjena posojilnica. V posojilnico v Slov. Bistrici prišel je infanterist Potočnik in na knjižico, glasečo na 8550 K vzdignil 2000 K. Pozneje se je pokazalo, da je Potočnik iz vloge 5 K ponapravil 8550 K. Potočnik je že pod ključem.

Ormož. Ponesrečeni letalec. Domačin, letalec Vičičar iz Huma pri Ormožu došpel je v soboto z aparatom v Ormož in ker ni funkcioniralo krmilo, padel je v sadonosniku bivšega tesarja Krainz na tla. Aparat se je zlomil, letalca pripeljali pa so v ormoško bolnišnico. Ranjen baje ni težko.

Iz ruskega vjetništva vrnili se je ormoški trgovec Ernst Weder, družnik trgovca Adalberta Perko. Srčen pozdrav v ljubi domovini! „Zum schießen“, kaj ne, drag nam znanec?

Konjice. Iz ruskega vjetništva vrnili se je c. kr. sodniški official Georg Schiletz. Klub konjiških strelecov (Schützenklub) priredil je v to svrhu v gostilni „Zur Stadt Wien“ vesel večer. Dobrodošel v domovini!

Razno.

Cenjene naročnike, ki še niso poravnali naročnine za „Štajerca“ za drugo polletje, uljudno prosimo, naj jo nemudoma do pošljejo, da ostane mogoče redno pošiljanje lista ter da se isto ne prekine.

Dragi čitatelji, „Štajerca“ in somišljeniki! Vi, ki ste ohranili v Vaših sircih še domovinski čut, citajte in razširjajte „Štajerca“ kot zastopnika in zaščitnika Vaših interesov in kot edino glasilo, boreče se proti peklenškim nakanam brezvestnih „jugoslovenskih“ veleizdalcev, ki hočejo Vas in Vaše domovje na podli način izdati in razkosati deželo, ki je sto in stoletja tvorila srečo in veselje ne razrušljive naše Avstrije. Edino glasilo „Štajerc“ Vam vedno predaja to perfidno in zlobno gonjo jugoslovenskih veleizdalcev, ki stojijo neprestano v službi naših sovražnikov ter skupno z njimi delujejo nato,

da preprečijo, da ne bi zamogli žeti sadov te grozne vsljene nam vojne, za katero smo toliko in toliko na krvi in blagu žrtyovali. Zvrnite torej vsakogar, ki vas hoče dovesti na limanice in povejte mu odločno, da smo složni v političnem boju ter da smo in ostemo cesarju in državi zvesti štajerski Avstrije!

Mrtvega sina v nahrbniku domov prinesel. V bližini Colbricona padli so v jeseni 1916 4 vojaki, strelci, in od tega časa ležali nepokopani v kraju, kamor je težko dospeti. Enega padlih iskal je z širimi možmi v celi okolici sina in ga slučajno res našel. Pod italijanskimi utrdbam našli so 4 mrlje in po karti spoznali enega kot sina Pichlerbauerja. Ostanke sina pobral je v nahrbnik in ga odnesel domov, kjer so potem pokopali ostanke na domačem mirodvoru. — Ubogi se je gotovo ni nesel v nahrbniku tako "težkega" bremena!

Matraco (žimico) je skadil. Neki francoski list poroča, da se je neka gospodinja v Parizu malo začudila, ko je pri snaženju sobe zapazila, da je posteljna matraca prazna. Tako imela je sum na najemnika sobe in ta je končno tudi priznal, da je radi pomanjanja tobaka pokadil polagoma celo vsebino matrace.

Pomnožitev orožništva. Dunajski list „Zeit“ poroča, da se v kratkem pomnoži število orožnikov za 2900 mož, kar baje pomeni obremenitev države za nad 4½ milijonov krov.

Velika municipijska tovarna Plane na Nemšem je zletela v zrak. Zgorelo je nad 300 delavik in škoda na materialu in poslopjih je velika.

Mlatilni premog. Oni poljedelci, kateri še svoje potrebe o mlatilnem premogu niso javili, naj to v lastnem interesu nemudoma store. Naročila naj se pri občinskih uradih s prošnjem naprej pošiljatve na ces. kr. okrajna glavarstva, vpošljeno.

Kaj se namesto masti vse kupi. Voditeljica nekega sanatorija v okolici Dunaja kupila je od gotovega Osvalta Appelt en večji lonec, v katerem bi morala biti mast ter je plačala za isto 3350 kron. Ako prepozno je dognala, da se je v lonecu nahajala le tanka plast masti na pergamentnem papirju in pod istim drugi tvarine, kakor cunje, en gladičnik, kamenje uteži in drugo. Appelt je zbežal.

Novela k kazenskemu procesu. Justični minister predložil je poslanski zbornici zakonski načrt za poenostavljenje postopanja v kazenskih zadevah. Izpremembe tičijo v zmanjšanju števila senatov, uvedbi postopanja pred posameznim sodnikom za manj kazniva dejanja, v zboljšanju prizivnega postopanja, v ureditvi pristojbin, v zmanjšanju pisanškega dela i. t. d.

Najujudnejši urednik je gotovo kitajski. To se razvidi, ako ti mora rokopis kot nepotrebujiv vrniti. On ti piše: Z največjim veseljem in občudovanjem čitali smo tvoj rokopis. Kaj tacega še nismo čitali. Ako to potniščemo, dobimo povleje, si to kot vzor vzeti in nikdar kaj slabšega tiskati. Ker pa nam ni mogoče v naslednjih 10.000 letih kaj boljšega najti, moramo ti vrniti rokopis in prosimo odpuščanja.

Vojni očenaš. Oče naš, daj nam tri četrt kruha vsak dan in nasiti naše otroke. Odpusti nam naše dolgove in obrestuj jih s sedmini odstotki vojnega posojila, da tudi mi odpustimo našim vojnim dobičkovcem. Razsvetli naše oblasti, da spoznajo, kako se kaznuje vojne oderube na zemlji in kako hreni lačno ljudstvo po moki, krompirju in ne pelji nas v skušnjavo obupa, temveč reši nas vsega budega: kuge, lakote, vojske!

Za 60.000 kron blaga je bilo zadnjič v neki trgovini ukradenega. In vendar bi se lahko ta tativina, enaka drugim mnogim, z zneskom K 5 — preprečila. To je namreč cena za patentiran varnostni ključ „Viktoria“, ki brez pogojno onemogoči vlome z nepravim ključem ali vitrihom. Za dobiti v glavnem zastopstvu varnostnega ključa „Viktoria“ v Zagrebu, št. 26, Trenkova ulica št. 12, telefon 20—26. Mestna prodaja: Zagreb,

Ilica 20 Bazar-König in M. Drucker, Ilica 39, kakor tudi v vseh večjih trgovinah z zležezom.

Kaj nam je bolj potrebno, politika ali gospodarski razvoj?

Če čitamo jugoslovanske časnike, doni nam iz njih je politika, naperjena na preobrat cele države, na razkosanje dežel na najpodlejšo mednarodno hujskarijo. Niti besedice pa ne najdeš, kako bi se zamoglo do seči, da bi se zasigural mednarodni gospodarski razvoj naše domovine, zastonj išče le trohice mnenja, da bi bilo velikega gospodarskega pomena, če bi naroda, ki sta eden na drugega kot soseda vezana in odvisna opustila gospodarstvo slabujočo politiko. Čisto drugače je naše — kakor tudi nemških listov — načelo. Vedno povdarnjamo, vedno stojimo na istem stališču, da mora naš narod opustiti pogubno politiko in se oprizjeti več gospodarskega razvoja. Mi smo vedno mnenja, da eden narod drugega ne more ugonobiti, in kako že živijo Nemci in Slovenci stoletja in stoletja eden poleg druga, tako bo ostalo še stoletja in stoletja — brez politike. In če gledamo v čase pred kakimi 25 leti! Mirno in složno bilo je vso prebivalstvo naših krajev, Nemci so obiskovali slovenske prireditve in Slovenci nemške. To se pa ni dopadlo takozvanim voditeljem, prvakom. Z vso vnemo začeli so ljudstvo hujskati in ga slednji že tako daleč privedli, da je skoraj pozabilo na domovino, na cesarja, kakor posamezni slučaji kažejo.

Kam je pa privredla politika naše ljudstvo? Zaostalo je v gospodarskem oziru za nemškim. Poglejmo na naše sosede zgoraj od Spielfelda. Povsod najdemo lepo urejene sadonosnike z žlahtnim sadjem, že leta opazujemo, da obdelujejo polja s stroji, s stroji orjejo, s stroji kosijo, s stroji sušijo in preobračajo pokošeno travo, s stroji sejejo, mlatijo. Tam je prvi gospodar, družina in polje, potem še pride časnik in ta je le kak gospodarski, ki prinaša le toliko o politiki o vojski, o najnovejših dogodkih, da je čitatelj vedno dovolj podučen. A pri nas? Tu kaj igra glavno ulogo politika, a gospodarstvo je deveta briga. In dokler se to ne bode spremnili, tako dolgo ne bode pri nas posebnega zanimanja za gospodarski napredok. Mi smo za gospodarski razvoj ljudstva, naš list je pravi kmečki list, njega se oprimi slovensko ljudstvo, drži se gesla, da je gospodarski razvoj prva, a politika ti bodi zadnja briga. V tem znamenju se bodes ojačilo, in to ti bode dalo moč, otresti se docela jugoslovanskih zapeljivev. Dalo ti bode zasluzeni ugled ne samo ožje domovine, ampak tudi svetovni ugled. Dokler se pa bodes valjalo v politiki brezvestnih hujščakov, bodes želo le pomilovanje in gospodarski prišlo boš na — kant.

Gospodarske stvari.

Kaj mora vedeti vsaki kmet o zbiranju gnoja ter gnojnico in o ravnjanju z njima.

Po Leopoldu Stockerju.

S čim se hrani rastlina?

Prej, ko se govorí o oskrbovanju hlevskega gnoja je treba pojasniti, s katerimi redilnimi snovmi se hrani rastlina, katere od teh se nahajajo v hlevskem gnoju in pa zakaj vsaki kmet tako zelo ceni ta gnoj.

Najvažnejše redilne snovi, ki pridejo v poštov so: dušik, fosforov kislina in kali. Najvažnejše so pa zategadelj, ker jih rabijo rastline v večjih množinah, v zemljih jih pa večinoma najbolj primanjkuje, podajati jih je treba v gnoju. Ona zaloge, ki se nahajajo v zemlju kot zaloga sama za-se, navadno ne zadostuje. Gleda dušika dela le ena skupina rastlin izjemo, da si prisvaja istega naravnost iz zraka, da ga ne zahteva v gnoju. To imenito lastnost imajo metulnice, h katerim spadajo detelje, gruhorice, fiziol, grah i. t. d. Omogočijo jim to bakterije v malih gomiljicah, kakršne pozna vsak kmet n. pr. na koreninah detelje, graha i. t. d. Neizrečno majhne rastlinice bakterij teh gomilcev imajo posebno zmožnost sprejemati dušik iz zraka in ga oddajati gostitelju, na

katerega koreninab sede in ki jih zato zalaže z drugim potrebnim živežem. Metulnjice pomnože z ostanki svojih korenin in strnišča dušik doščne zemlje, zategadelj se za njimi dobro počutijo njim sledče rastline. Vse druge rastline zahtevajo dušik od zaloge v zemljii ali gnoja.

Zivinski gnoj vsebuje vse snovi, katere potrebuje rastlina; zategadelj je živinski gnoj popolni gnoj. Fosforov kislina je pa v njem v razmerju s kalijem in dušikom vendar premalo. Hlevski gnoj pa ne učinkuje edino z redilnimi snovmi, temveč tudi s precejšnjo množino humusa (sprstnine). Slednja napravi težko zemljo bolj rahlo, peščeno bolj zvezno; zemlja se po njej bolj ogreva, postane bolj živa in godna. Vsled tega skupnega učinkovanja je hlevski gnoj za uspešno pridelovanje naših kulturnih rastlin neobhodno potreben. Samoumevno je torej, da se mora skrbeti, da ne izgubi preveč na snovi in vsebin. Popolnoma opravičeno se trdi:

Gnoj pomeni žito in krmo.

Čim več redilnih snovi je v gnuju in čim več ga zamoremo podajati, toliko večji bodo pridelek žita, krompirja, pese in krme. Pravilno nabiranje gnoja in pravilno ravnanje z njim pomeni toraj površanje dohodkov.

Zalibog je večinoma spravljanje in oskrbovanje gnoja zelo površno, nepopolno. Avstrijsko kmetijstvo ima zategadelj vsako leto izgube mnogo milijonov krov vrednosti. Ako se v tem ozira kaj izboljša, tedaj bodo ohranjene vsakemu gospodarstvu velike množine rastlinskih redilnih snovij. Skrajni čas je že vendar, da se načinski kmetiški krogri vendar enkrat seznanijo z načeli prave uporabe hlevskega gnoja.

Sedaj v vojni je težko dobiti umetnih gnojil; hlevski gnoj ima torej toliko več pomena. Zmanjšalo se je pa tudi število živine in krmi se slabeje, toraj je koliko bolj potrebno, da se to manjše množine gnojnih snov v hlevskem gnuju in gnojnici toliko skrbnejše zbirajo in varujejo izgubo.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke.

Gradec, 17. julija 1918:	6, 14, 55, 82, 69.
Dunaj, 13. julija 1918:	26, 60, 50, 56, 30.
Trst, 24. julija 1918:	74, 54, 29, 49, 7.
Linc, 20. julija 1918:	54, 80, 50, 58, 38.

„Slovenski Gospodar“ za fronto prepovedan!

Vojška oblast prepovedala je dostavljanje „Slovenskega Gospodarja“ vojakom na fronto. — Kdor čita ta vedezdajalski jugoslovanski list, se tej odredbi ne čudi, čudi se k večemu, zakaj se je to tako pozno odredilo in — zakaj še se ne prepove drugih sličnih listov.

Trčan med (Schleuderhonig) kuje vsako množino od čebelarjev Pavel Šega, Gradec, Grazbachgasse 30.

Pridni viničarski ljudje 3—4 osebe, se sprejmejo. Po nudbe na Rudolfa Bluma, pokrivalna in kleparska trgovina v Mariboru, Carneristrasse 22.

Malo posestvo, na katerem se redi lahko ena krava, v raveni, z lesenim poslopjem, cena 8000 K. Naslov se izve pri „Stajercu“. 343

Učno mesto za absolviranega učence mečanske šole v večji manufakturi ali špecijski trgovini se išče. Ponudbe pod „Dobro učno mesto“ na upravo „Štajerca.“ 346

Ženitno ponudbo Mož srednje starosti, sedaj doma, z lepim premoženjem, sam, se želi seznaniti z deklino ali gospodično iz Spodnje-Štajerske, ki je dobro izurjena v kmečkem gospodarstvu. Naslov se izve na uredništvu „Štajerca“. Vse drugo pismeno.

